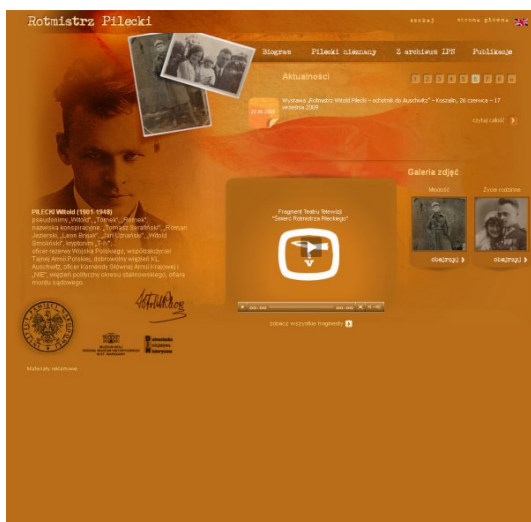

Strona poświęcona Rotmistrzowi Pileckiemu

Serwisy internetowe

Na zlecenie Instytutu Pamięci
Narodowej opracowaliśmy serwis
poświęcony, życiu, walce o Ojczyznę,
zainteresowaniom Witolda Pileckiego
oraz procesowi sądowemu.

Rotmistrz Pilecki

Biogram Pilecki nieznany Z archiwum IPN Publikacje

Aktualności

Witold Pilecki: "Wielki Pilecki" - historia do końca - 17 września 2009

Galeria zdjęć

Tagi: Witold Pilecki "Wielki Pilecki" "Wielki Pilecki na Pilecku"

Medialność Został bohaterem

1901-1921

Witold Pilecki urodził się 13 maja 1901 r. Rodzina Pileckich pochodzi z okolic Nowogrodzkiej. W wyniku represji za udział w Powstaniu Sierpczym, część majątku uległa konfiskacie, a młodzi Pileccy zmuszeni do szukania pracy na stanowiskach rzemieślniczych rosyjskiego imperium. Ojciec Witolda, Julian Pilecki po ukończeniu studiów w Instytucie Leśnym w Petersburgu, przyjął posadę leśnika na północny Rosji w Krasnojarsku. Po wydatkach w związku małżeńskim z Ludwiką, Oksalenią zamieszkał w Okolicu. Tam urodziło się im pięcioro dzieci: Maria, Kozet (zmarł w wieku 5 lat), Witold, Wanda i Jerzy. W tym czasie rodzina Pileckich co roku wyjeżdżała na kilka tygodni do Sukiurcz oraz na Morylowożyczyznę dla podziymienia wzdzi rodzinnych a także dla pogłębienia znajomości języka polskiego i historii kraju przodków. Niesi pozostali nauczania w miejscowych szkołach i rusycyżni w mowie młodych Pileckich wpłynęły na decyzję rodziców o konieczności wyjazdu młodzieży z Okolic. Ze względu na materialny, Julian Pilecki nadal pracował w Zarządzie Lasów Państwowych w Okolicu, na stanowisku starszego rewizora, natomiast Ludwika Pilecka wraz z dziećmi w 1910 r. zamieszkała w Wilnie. Witold rozpoczął naukę w szkole handlowej - Izw. gimnazjum komercyjnym. Po rozpoczęciu nauki zwracał się też z naleganiem do swojego ojca.

W latach wojny w 1914 r. zastąpił rodzinę Pileckich na wakacjach w Dusznikach. Nie mógł wrócić do zagrożonego niemiecką okupacją Wilna, ani do dalszego Okolicu, gdzie pracował ojciec, Ludwika Pilecka w sierpniu tegoż roku pojechała do swej matki mieszkającej w Hanykowie na Morylowożyczyznę i tam pozostała z dziećmi do szkół w Orle. W tym samym letowym miesiącu Witold zaczął pierwszy zastęp harcerski i zaczął też współpracować z kółkami samokształceniowymi.

Rok 1918 przyniósł kolejną zmianę w życiu Pileckich. Powstające po rewolucji w Rosji Izw. Komitety Fomańskie i Komitety Robotniczo-Chłopskie, podporządkowane przez nasłanych agitatorów, zaczęły rozgarniać, między innymi i Wilno, w tym czasie właściciel Ludwika Pilecka, odrzucona przez okoliczną zycząwą ludność wiejską, wyjechała z rodziną do Wilna, pozostając tam praktycznie bez środków do życia, gdyż nie miała kontaktu z mężem pracującym w Okolicu. Zastriwna sytuacja zmusiła ją do wyjazdu z miasta i zamieszkania w majątku Sukiurcz zgrupowanym przez nieuczynowych dzierżawców i niemiecką grabież.

Jesienią 1918 r. Witold Pilecki powrócił do Wilna, by kontynuować przerwana naukę tym razem w gimnazjum im. Joachima Lelewela. Na wieść o wycofywaniu się Niemców z miasta i zbliżaniu się wojsk bolszewickich, ochotniczo pod komendą gen. Władysława Władki, przystąpił do organizowania oddziału.

Biogram Pilecki nieznany Z archiwum IPN Publikacje

Strona główna / Biogram / Biogram Rotmistrz Witold Pilecki

1901-21 1921-33 1933-45 1945-47 1947-48

1901-1921

Witold Pilecki urodził się 13 maja 1901 r. Rodzina Pileckich pochodzi z okolic Nowogrodzkiej. W wyniku represji za udział w Powstaniu Sierpczym, część majątku uległa konfiskacie, a młodzi Pileccy zmuszeni do szukania pracy na stanowiskach rzemieślniczych rosyjskiego imperium. Ojciec Witolda, Julian Pilecki po ukończeniu studiów w Instytucie Leśnym w Petersburgu, przyjął posadę leśnika na północny Rosji w Krasnojarsku. Po wydatkach w związku małżeńskim z Ludwiką, Oksalenią zamieszkał w Okolicu. Tam urodziło się im pięcioro dzieci: Maria, Kozet (zmarł w wieku 5 lat), Witold, Wanda i Jerzy. W tym czasie rodzina Pileckich co roku wyjeżdżała na kilka tygodni do Sukiurcz oraz na Morylowożyczyznę dla podziymienia wzdzi rodzinnych a także dla pogłębienia znajomości języka polskiego i historii kraju przodków. Niesi pozostali nauczania w miejscowych szkołach i rusycyżni w mowie młodych Pileckich wpłynęły na decyzję rodziców o konieczności wyjazdu młodzieży z Okolic. Ze względu na materialny, Julian Pilecki nadal pracował w Zarządzie Lasów Państwowych w Okolicu, na stanowisku starszego rewizora, natomiast Ludwika Pilecka wraz z dziećmi w 1910 r. zamieszkała w Wilnie. Witold rozpoczął naukę w szkole handlowej - Izw. gimnazjum komercyjnym. Po rozpoczęciu nauki zwracał się też z naleganiem do swojego ojca.

W latach wojny w 1914 r. zastąpił rodzinę Pileckich na wakacjach w Dusznikach. Nie mógł wrócić do zagrożonego niemiecką okupacją Wilna, ani do dalszego Okolicu, gdzie pracował ojciec, Ludwika Pilecka w sierpniu tegoż roku pojechała do swej matki mieszkającej w Hanykowie na Morylowożyczyznę i tam pozostała z dziećmi do szkół w Orle. W tym samym letowym miesiącu Witold zaczął pierwszy zastęp harcerski i zaczął też współpracować z kółkami samokształceniowymi.

Rok 1918 przyniósł kolejną zmianę w życiu Pileckich. Powstające po rewolucji w Rosji Izw. Komitety Fomańskie i Komitety Robotniczo-Chłopskie, podporządkowane przez nasłanych agitatorów, zaczęły rozgarniać, między innymi i Wilno, w tym czasie właściciel Ludwika Pilecka, odrzucona przez okoliczną zycząwą ludność wiejską, wyjechała z rodziną do Wilna, pozostając tam praktycznie bez środków do życia, gdyż nie miała kontaktu z mężem pracującym w Okolicu. Zastriwna sytuacja zmusiła ją do wyjazdu z miasta i zamieszkania w majątku Sukiurcz zgrupowanym przez nieuczynowych dzierżawców i niemiecką grabież.

Jesienią 1918 r. Witold Pilecki powrócił do Wilna, by kontynuować przerwana naukę tym razem w gimnazjum im. Joachima Lelewela. Na wieść o wycofywaniu się Niemców z miasta i zbliżaniu się wojsk bolszewickich, ochotniczo pod komendą gen. Władysława Władki, przystąpił do organizowania oddziału.

Strona główna / Biogram /

Biogram

Rotmistrz Witold Pilecki

1901-21 1921-39 1939-45 1945-47 1947-48

1901-1921

Witold Pilecki urodził się 13 maja 1901 r. Rodzina Pileckich pochodzi z okolic Nowogródzcyż. W wyniku represji za udział w Powstaniu Styczynowym, część majątku uległa konfiskacie, a młodzi Pileccy zmuszeni do szukania pracy na obszarach rządowych rosyjskiego imperium. Ojciec Witolda, Julian Pilecki po ukończeniu studiów w Instytucie Leśnym w Petersburgu, przyszedł posadę sierżanta na północnej Rosji w Karelii. Po wstąpieniu w związek małżeński z Ludwiką Osiedłą zamieszkał w Okońcu. Tam urodziło się im pięcioro dzieci: Maria, Józef zmarł w wieku 5 lat, Witold, Wanda i Jerzy. W tym czasie rodzina Pileckich co roku wyjeżdżała na kilka tygodni do Salszcz oraz na Mohyloweszczyznę dla podtrzymania więzi rodzinnych a także dla pogłębiania znajomości języka polskiego i historii kraju przodków. Niski poziom nauczania w miejscowych szkołach i nudyżony w młode młodych Pileckich wpłynęły na decyzję rodziców o konieczności wysłania młodzieży z Okońca. Ze względu na materialną, Julian Pilecki nadal pracował w Zarządzie Lasów Państwowych w Okońcu, na stanowisku starszego rewizora, natomiast Ludwika Pilecka wraz z dziećmi w 1910 r. zamieszkała w Wilnie. Witold rozpoczął naukę w szkole handlowej – tzw. gimnazjum komercyjnym. Po rozpoczęciu nauki związał się też z nalegalnie działającym skautingiem.

Wylubek wojny w 1914 r. zakoczył rodzinę Pileckich na wakacjach w Druskiennikach. Nie mogąc wrócić do zagrożonego niemiecką okupacją Wilna, ani do dalekiego Okońca, gdzie pracował ojciec, Ludwika Pilecka w sierpniu tegoż roku pojechała do swego matki mieszkającej w Hareńkowie na Mohyloweszczyźnie. Tami postać dzieci do szół w Oko. W tym samym kresowym miasteczku Witold zakazył pierwszy zastęp harcerski i zaczął też współpracować z kółka samokształceniowe.

Rok 1918 przyniósł kolejną zmianę w życiu Pileckich. Powstanie po rewolucji w Rosji (tzw. Komitety Fabryczne i Komitety Robotniczo-Chłopskie, podburzane przez następnych agitatorów, zaczęły rozgrabiać majątki ziemskie i likwidować szlacheckie włości). Ludwika Pilecka, ostrzeżona przez okoliczną żydowską ludność wiejską, wyjechała z rodziną do Wilna, pozostając tam praktycznie bez środków do życia, gdyż nie miała kontaktu z mężem pracującym w Okońcu. Zastępną sytuacją zmusiła ją do wyjazdu z matką i zamieszkania w majątku Salszczu zgrupowanym przez nieuczynnych dzierżawców i niemiecką grabież.

Jesienią 1918 r. Witold Pilecki powrócił do Wilna, by kontynuować przerwana naukę tym razem w gimnazjum im. Józefa Lelewela. Na wieść o wycofywaniu się Niemców z miasta i zbliżeniu się wojsk bolszewickich, oddzielną pod komendą gen. Władysława Władki, przystąpił do organizowania oddziałów

Aktualności

1 2 3 4 5 6 7 8 9

23.07.2009

Rotmistrz Witold Pilecki patronem ronda w Szczecinie – 25 maja 2009 r.

czytaj całość >

Galeria zdjęć

Zobacz wszystkie fragmenty >

Aktualności

1 2 3 4 5 6 7 8

Rotmistrz Witold Pilecki patronem ronda w Szczecinie – 25 maja 2009 r.

25.05.2009

czytaj całość

Galeria zdjęć

Młodość

Życie rodzinne

00:00 03:32

Zobacz wszystkie fragmenty

obejrzyj

obejrzyj

Biogram Pilecki niezany Z archiwum IPN Publikacje

Strona główna / Filmozłota / Filmozłota

00:00 03:31

Ostatnia rozmowa w więzieniu z żoną

odwroczyć

Wykonanie wyroku śmierci

odwroczyć

Reportaż „Rotmistrz Witold Pilecki”, reż. Dariusz Wajusiał, I

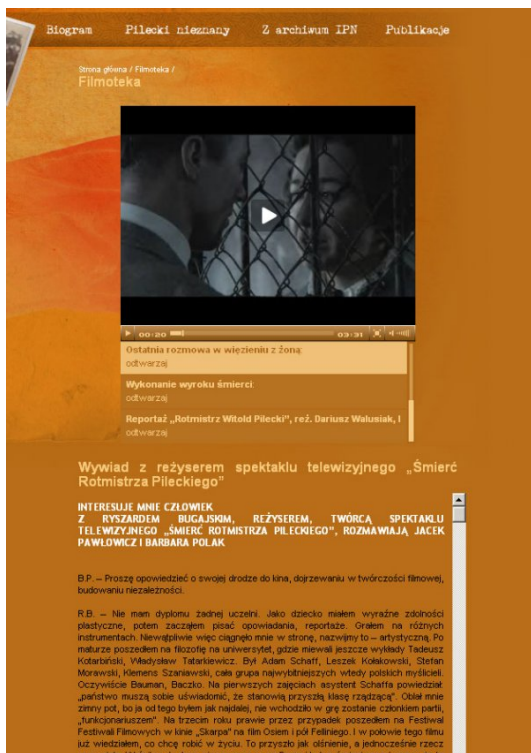
odwroczyć

Wywiad z reżyserem spektaklu telewizyjnego „Śmierć Rotmistrza Pileckiego”

INTERESUJE MNIE CZŁOWIEK
Z RYSZARDEM BUGA JSKIM, REŻYSEREM, TWÓRCĄ SPEKTAKLU
TELEWIZYJNEGO „ŚMIERĆ ROTMISTRZA PILECKIEGO”, ROZMAWIAJĄ JACEK
PAWŁOWICZ I BARBARA POLAK

B.P. – Proszę opowiedzieć o swojej drodze do kina, dojrzewaniu w twórczości filmowej, budowaniu niezależności.

R.B. – Nie mam dyplomu żadnej uczelni. Jako dziecko miałem wyraźne zdolności plastyczne, potem zacząłem jeść opowiadania, reportaże. Grałem na różnych instrumentach. Niewątpliwie wzięło się ode mnie, nazwijmy to – artystyczną. Po maturze poszedłem na filozofię na uniwersytet, gdzie miałem jeszcze wykłady Tadeusza Kotarbińskiego, Władysława Tatarkiewicza. Był Adam Schaff, Leszek Kołakowski, Stefan Morawski, Henryk Szpilowski, cała grupa najsłynniejszych filozofów polskich myślicieli. Oczywiście Bauman, Baczkowski. Na pierwszych zajęciach asystent Schaffa powiedział „państwo muszą sobie uświadomić, że stanowią przyszłą klasę rządzącą”. Okiełmnie zmienił, bo ja od tego byłem jak najdalej, nie wchodziło w grę zostanie członkiem partii, „funkcyjnisztem”. Na trzecim roku prawie przez przypadek poszedłem na Festiwal Filmowy w kinie „Sęp” na film Oslem i pół Felliniego. I w pokowie tego filmu już wiedziałem, co chcę robić w życiu. To przyszło jak omlinienie, a jednocześnie rzecz ogromnie ważna dla mojego rozwoju artystycznego. Byłem i jestem. Dziękuję za pytanie.

Rotmistrz Witold Pilecki, oficer rezerwy Wojska Polskiego, współzałożyciel Tajnej Armii Polskiej, dobrowolny więzień KL Auschwitz, oficer Komendy Głównej Armii Krajowej i „NIE”, więzień polityczny okresu stalinowskiego, ofiara mordu sądowego.

Warto zobaczyć:

- Fragmenty Teatru Telewizji „Śmierć Rotmistrza Pileckiego”
- Interesujące publikacje,
- Ekspozyty i pamiątki
- i wiele ciekawych

materiałów z archiwum
IPN

Pliki do pobrania

[Strona główna](#)